

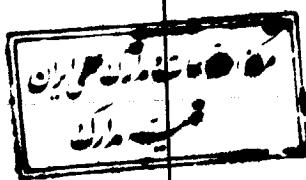
الله أَكْبَرُ

٢٤١٣

۱۳۴۸ / ۹ / ۲۰

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده علوم ریاضی

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد ریاضی

موضوع :

ساختار جبرهای بanax میانگین پذیر

استاد راهنما:

دکتر سید علیرضا حسینیون

اساتید مشاور :

دکتر محمد مهدی ابراهیمی

دکتر عبدالحمید ریاضی

نگارش :

داود ابراهیمی بقا

۱۲۲:۳/۲

۷۶ بهمن

۱۳۴۱

تقدیم به:

پدر و مادر عزیزم

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس بیکران شایسته خداوند بزرگ است که توفیق آموختن عطا فرمود و من را مورد عنایت خود قرار داد.

استاد گرانقدر جناب آقای دکتر حسینیون، زحمات و راهنماییهای فراوان شما را در به ثمر رسیدن این پایان نامه ارج می‌نمم. از اینکه با عنایت فراوان خود بنده را صمیمانه یاری نمودید و وقت خود را صرف مطالعه دقیق نوشه‌ها نمودید تشکر فراوان دارم. توفیقات شما را از درگاه باری تعالیٰ خواستارم.

استاد ارجمند جناب آقای دکتر ابراهیمی، از اینکه این پایان نامه را مطالعه فرمودید و بنده را از پیشنهادات سازنده خویش بهره‌مند ساختید متشرک و سپاسگذارم.

استاد گرانقدر جناب آقای دکتر عبدالحمید ریاضی، از نکته سنجیها و راهنماییهای ارزشمند شما کمال تشکر و قدردانی را دارم.

در پایان از همکاری صمیمانه جناب آقای دکتر نوربلوچی، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

دانشگاه پژوهشی

بررسی

دریخ

شماره

پرست

مورنجله دفاع از پایان نامه

حکم‌هیئت داوران ارزیابی پایان نامه آقای / خلیلی داود ابراهیمی با

به نامه شماره ۶۵۹۶ صادر از تهران منولد ۱۳۴۹

داستجوی دوره کارشناسی ارشد سایبری رشته ریاضی

ساعوان ساختار جبرهای باناخ میانگیر پذیر

به راهنمایی دکتر سید علیرضا حسینیون طبق دعوت قبلی در تاریخ ۷۶/۱۱/۱۲

نشکل گردید و برآسas رای هیئت داوری و ساعتی است به ماده ۲۹ این

نامه کارشناسی ارشد مورخ ۶۸/۸/۲۸ پایان نامه مذبور با شمره ۱۸/۵

و درجه نکان مورد تصویب فراگرفت.

استاد راهنمای

استاد مشاور

داور مدعو

مدیر گروه

۱- آقای دکتر سید علیرضا حسینیون

۲- " " محمد مهدی ابراهیمی

۳- " " عبدالحمید ریاضی

۴- " " سید علیرضا حسینیون

۵-

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

مقدمه

فصل اول

- مفاهیم مقدماتی

۱	- جبرهای بanax
۲	- مدولهای بanax
۶	- همانی تقریبی
۷	- ضرب تانسوری
۱۰	- U - مدول مورفیسم
۱۱	- دنباله‌های دقیق کوتاه
۱۲	- مشتق در جبرهای بanax
۱۴	- میانگین پذیری و میانگین پذیری ضعیف
۱۴	- ضربهای آرنز
۱۶	- قطر تقریبی - واقعی
۲۴	- تابعک خطی ضربی
۲۴	- جبرهای نیم ساده

فصل دوم

- شکافندگی دنباله‌های دقیق کوتاه از U - مدولها

۲۶	- شرط لازم و کافی برای شکافندگی دنباله‌های دقیق
۲۷	- شرط کافی برای پذیرفتگی بودن دنباله‌های دقیق
۲۹	- شرط لازم و کافی برای جبرهای میانگین پذیر

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل سوم
	- میانگین پذیری و شکافندگی دنباله‌های دقیق
۳۵	- میانگین پذیری و شکافندگی دنباله‌های پذیرفتی
۳۹	- شرط لازم و کافی برای جبرهای میانگین پذیر
	فصل چهارم
	- نقش همانی تقریبی کراندار
۴۱	- محکی برای میانگین ناپذیری جبرها
۴۳	- مثالهایی از جبرهای میانگین ناپذیر
۴۴	- شکافندگی دنباله و یکدار بودن ایده‌آل
۴۶	- شکافندگی دنباله و همانی تقریبی در ایده‌آل
۴۸	- همانی تقریبی کراندار و زیرفضای مکمل
۴۹	- شرط لازم و کافی برای جبرهای میانگین پذیر
	فصل پنجم
	- جبرهای بanax جابجایی
۵۱	- میانگین پذیری یک ایده‌آل در جبر جابجایی
۵۲	- میانگین پذیری ضعیف جبرهای جابجایی
۵۶	- الگا کردن میانگین پذیری روی جبر
	فصل ششم
	- جبرهایی با اولین گروه کو - همولوژی بدیهی

مقدمه

اصطلاح میانگین پذیری اولین بار در سال ۱۹۰۴ توسط لیگ و در ارتباط با قضیه

همگرایی یکنوا مطرح شد. بحث در وجود اندازه ناوردای انتقال μ روی R ، که مثبت و

شمارش پذیر جمعی باشد و $= ([1 \text{ و } 0] \text{ م})$ منجر به بررسی میانگین پذیری گروهها شد.

فون نویمان در سال ۱۹۲۹ رده‌ای از گروههای میانگین پذیری را معرفی کرد. به دلیل اثبات

روابطی بین گروههای میانگین پذیر و جبرهای بanax، میانگین پذیری این جبرها نیز مطرح

شد. میانگین پذیری یک جبر بanax به چند روش قابل بررسی است.

در جبر همولوژی میانگین پذیری جبر U معادل این است که برای هر U -مدول X

$= (U, X^U)$ روش دیگر، بررسی وجود قطر تقریبی و واقعی برای جبر U است. در

واقع نقشی را که قطر واقعی در میانگین پذیری جبرها بازی می‌کند همان نقشی است که

میانگین پایا برای میانگین پذیری گروهها دارد. اکثر کارهای اساسی انجام شده در این مورد

توسط جانسون و هلمسکی در دهه ۱۹۷۰ بوده است.

در این رساله میانگین پذیری یک جبر بanax را بوسیله دنباله‌های دقیق کوتاه از مدولها \times

بررسی می‌کنیم فصل اول شامل تعاریف و قضایایی است که در فصول بعد از آنها استفاده

خواهیم کرد. این تعاریف و قضایا از مراجع [۲] و [۳] و [۵] و [۱۰] و [۱۱] استخراج

شده‌اند. در فصل دوم و سوم ارتباط میانگین پذیری و شکافندگی نوعی از دنباله‌های دقیق

کوتاه را با توجه به مراجع [۳] و [۹] و [۱۲] بررسی می‌کنیم. در فصل چهارم نقش همانی

تقریب کراندار در یک جبر بanax را با توجه به مراجع [۱] و [۳] و [۱۲] بیان می‌کنیم و

بالاخره در فصل پنجم و ششم جبرهای باناخ جابجایی را با اولین گروه کوهمولوژی بدیهی و با توجه به مراجع [۱] و [۳] مورد بحث قرار می‌دهیم.

به طور کلی مطالب این پایان‌نامه از مقاله

"THE STRUCTURE OF AMENABLE BANACH ALGEBRAS"

P.C. Curtis , Jr. & R.J. Loy, J. London Math. soc. (2)40 1989 (89 - 104)

و بعضی از مطالب مراجع [۲] و [۳] و [۴] و [۵] که مورد نیاز برای تکمیل موضوع بوده

است، تشکیل شده است ~~در انتهای~~ واژه‌نامه انگلیسی - فارسی و فهرست منابع مورد استفاده در این پایان‌نامه درج شده است.

فصل اول

مفاهیم مقدماتی

در این فصل تعاریف و قضایای مورد نیاز در فصلهای بعد را بیان و سپس به بررسی ارتباط میانگین پذیری و قطر واقعی می‌پردازیم. این مطالب را با توجه مراجع [۲] و [۳] و [۵] و [۱۰] و [۱۱] مطرح کرده‌ایم.

جبرهای با ناخ

۱- تعریف: فضای خطی U روی میدان F ، C یا R همراه با نگاشت $xy \rightarrow (x,y)$ از

$U \times U$ به U را یک جبر روی F گوئیم هرگاه

$$1) (xy)z = x(yz) \quad (x,y,z \in U, \alpha \in F)$$

$$2) x(y+z) = xy + xz, \quad (x+y)z = xz + yz$$

$$3) \alpha(xy) = (\alpha x)y = x(\alpha y)$$

اگر $F=R$ ، U را یک جبر حقیقی و اگر $F=C$ آن را یک جبر مختلط می‌نامیم.

نگاشت $xy \rightarrow (x,y)$ را ضرب در U و بردار xy را ضرب x, y می‌نامیم.

اگر ضرب فوق، علاوه بر این سه شرط، در شرط زیر نیز صدق کند، U یک جبر تعویضپذیر

نامیده می‌شود.

$$4) xy = yx$$

عنصر e در جبر U را عنصر همانی گوئیم هرگاه $0 \neq e$ و

$$ex = xe = x \quad (x \in U)$$

جبر U را یکدای گوئیم هرگاه دارای عنصر همانی باشد.

عنصر همانی در صورت وجود منحصر به فرد است و آنرا با 1 نمایش میدهیم.

یک نرم - جبر روی جبر U ، نرم p روی U است به طوری که:

$$p(xy) \leq p(x) p(y) \quad (x, y \in U)$$

یک جبر نرم دار، زوج (U, p) است که در آن U یک جبر و p یک نرم - جبر روی U است.

جبر نرم دار (U, p) را جبر بanax گوئیم هرگاه U با نرم p یک فضای بanax باشد. جبر نرم دار

(U, p) را یکانی گوئیم هرگاه U یکدای بوده و $p(1) = 1$ باشد.

اگر U با ضرب $xy \rightarrow (x, y)$ یک جبر نرم دار باشد، در این صورت U با نگاشت $yx \rightarrow (y, x)$

و نرم داده شده نیز یک جبر نرم دار است که آنرا با p^o نمایش می دهیم. بنابراین $p^o = p(1)$

[۲] ضرب در جبر نرم دار U نگاشتی پیوسته از $U \times U$ بتوی U است.

مدولهای بanax

۱-۲ تعریف: اگر U یک جبر روی F و M یک فضای خطی روی F باشد، M را یک U -

مدول چپ گوئیم اگر نگاشتی مانند $um \rightarrow um$ از $M \times U$ بتوی M موجود باشد و

در شرایط زیر صدق کند:

(۱) برای هر $U \in \mathbf{U}$ و ثابت، نگاشت $um \rightarrow m$ روی M خطی باشد.

(۲) برای هر $m \in M$ و ثابت، نگاشت $um \rightarrow u$ روی U خطی باشد.

(۳) برای هر $U \in \mathbf{U}$ ، $u_1, u_2 \in U$ داشته باشیم: $(u_1 u_2)m = u_1(u_2 m)$

نگاشت $um \rightarrow (u, m)$ را ضرب مدولی چپ می‌نامیم.

M را یک U -مدول راست گوئیم اگر نگاشتی مانند $(m, u) \rightarrow mu$ از $U \times M$ به M

موجود باشد و در شرایط زیر صدق کند.

(۱) برای هر $m \in M$ و ثابت، نگاشت $um \rightarrow u$ روی U خطی باشد.

(۲) برای هر $U \in \mathbf{U}$ و ثابت، نگاشت $m \rightarrow um$ روی M خطی باشد.

(۳) برای هر $U \in \mathbf{U}$ ، $u_1, u_2 \in U$ داشته باشیم: $m(u_1 u_2) = (mu_1)u_2$

نگاشت $m \rightarrow (u, m)$ را ضرب مدولی راست می‌نامیم.

اگر M یک U -مدول راست (چپ) باشد در این صورت M یک U^P -مدول چپ

(راست) است.

M را یک U -مدول دو طرفه یا U -مدول گوئیم هرگاه U -مدول چپ و U -مدول

راست باشد و در عین حال رابطه زیر بین ضربهای مدولی برقرار باشد:

$$u_1(mu_2) = (u_1m)u_2 \quad (u_1, u_2 \in U, m \in M)$$

U -مدول M را یکدار وابسته گوئیم هرگاه U دارای عنصر همانی e بوده و داشته باشیم:

$$em = me = m \quad (m \in M)$$

اگر U یک جبر نرم‌دار روی F ، M یک فضای خطی نرم‌دار روی F باشد، M را یک U -

مدول چپ نرم دار گوئیم اگر M یک U -مدول چپ بوده و عدد ثابت و مثبتی K مانند

موجود باشد به طوری که:

$$\| um \| \leq K \| u \| \| m \| \quad (u \in U, m \in M)$$

به طور مشابه U -مدول راست نرم دار تعریف می شود.

اگر M یک U -مدول نرم دار گوئیم اگر U -مدول بوده و عدد ثابت و مثبتی K مانند

$$\| um \| \leq K \| u \| \| m \| \quad \text{موجود باشد به طوری که:}$$

$$\| mu \| \leq K \| u \| \| m \|$$

اگر M یک U -مدول چپ (راست) نرم دار بوده و فضای باناخ باشد، آن را U -مدول

چپ (راست) باناخ گوئیم.

اگر M یک U -مدول نرم دار و فضای باناخ باشد، آن را U -مدول باناخ گوئیم.

اگر N یک زیر فضای خطی از M بوده و برای هر $n \in N$ و هر $u \in U$ داشته باشیم

در این صورت گوئیم: N یک U -زیر مدول چپ (راست) M است.

۱-۳-مثال: اگر U یک جبر نرم دار و X یک U -مدول چپ نرم دار با فضای دوگان X باشد

در این صورت X با ضرب مدولی زیر یک U -مدول راست باناخ است.

$$(f, u) \rightarrow fu$$

$$(fu)(x) = f(ux) \quad (u \in U, f \in X^*, x \in X)$$

همچنین اگر X یک U -مدول راست نرم دار باشد، در این صورت X با ضرب مدولی زیر

یک U -مدول چپ باناخ است.

$$(u, f) \rightarrow uf$$

$$(uf)(x) = f(xu) \quad (u \in U, f \in X^*, x \in X)$$

بنابراین برای هر U -مدول نرم دار X ، U -مدول بanax X را داریم.

اگر U را با ضرب موجود در U در نظر بگیریم، U -مدول است. بنابراین U نیز با ضربهای مدولی نظیر ضربهای بالا، U -مدول بanax می شود.

فضای خارج قسمت، مدول خارج قسمت.

۱-۴ تعریف: اگر J یک زیرفضای خطی از فضای خطی X باشد، رابطه \sim را روی X به

صورت زیر تعریف می کنیم:

$$x \sim y \iff x-y \in J \quad (x, y \in X)$$

در این صورت \sim یک رابطه هم ارزی روی X است.

رده هم ارزی x را با $\overset{\circ}{X}$ و مجموعه تمام رده های هم ارزی را با $\overset{\circ}{J}$ نمایش می دهیم. $\frac{X}{J}$ همراه

با جمع و ضرب اسکالر زیر یک فضای خطی است.

$$\overset{\circ}{x} + \overset{\circ}{y} = (x+y)^\circ, \quad \alpha \overset{\circ}{x} = (\alpha x)^\circ \quad (\overset{\circ}{x}, \overset{\circ}{y} \in \frac{X}{J}, \alpha \in F)$$

این فضای خطی را، فضای خارج قسمت X به پیمانه J می نامیم.

اگر X یک فضای خطی نرم دار و J یک زیرفضای خطی X باشد، تابع $\| \cdot \|_q$ را روی $\frac{X}{J}$ به

صورت زیر تعریف می کنیم:

$$\| \overset{\circ}{x} \|_q = \inf \{ \| x+g \| : g \in J \} \quad (\overset{\circ}{x} \in \frac{X}{J})$$

واضح است که $\| \cdot \|_q$ تابعی نامنفی روی $\frac{X}{J}$ است و

$$\| \overset{\circ}{x} + \overset{\circ}{y} \|_q \leq \| \overset{\circ}{x} \|_q + \| \overset{\circ}{y} \|_q$$

$$(\overset{\circ}{x}, \overset{\circ}{y} \in \frac{X}{J}, \alpha \in F)$$

$$\| \alpha \overset{\circ}{x} \|_q = \| \alpha \| \| \overset{\circ}{x} \|_q$$

۱-۵ قضیه: اگر X یک فضای باناخ و J یک زیرفضای خطی بسته از X باشد آنگاه

$$(\frac{X}{J}, \| \cdot \|_q)$$

برای اثبات این قضیه به [۲] قضیه (۱-۷) مراجعه شود.

۱-۶ مثال: فرض کنیم که U یک جبر نرم دار و J یک ایده‌آل چپ بسته از U باشد در این

ورت فضای خطی نرم دار $(\frac{U}{J}, \| \cdot \|_q)$ با ضرب مدولی زیر، U -مدول چپ نرم دار

است.

$$U \times \frac{U}{J} \rightarrow \frac{U}{J}$$

$$(u_1, J + u_2) \rightarrow J + u_1 u_2 \quad (u_1, u_2 \in U)$$

به طور مشابه اگر J یک ایده‌آل راست بسته از U باشد، $\frac{U}{J}$ U -مدول راست نرم دار است.

همانی تقریبی

۱-۷ تعریف: یک همانی تقریبی چپ برای جبر نرم دار U توری مانند $\{e_\alpha\}$ در U است به

طوری که

$$e_\alpha x \rightarrow x \quad (x \in U)$$